

<< Το ζήτημα έχει πια τεθεί: Ή θα εξακολουθούμε να γονατίζουμε

ή θα σηκώσουμε άθλητον πύργο αντίθασο απέναντι τους>>

Μιχ. Κατσαρός

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ στους Ο.Τ.Α.

για το Γενικό Συμβούλιο που έγινε την Πέμπτη 18/1/2018

Τρεις μέρες μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου, που μεταξύ άλλων βάζει χέρι στο δικαίωμα της απεργίας και διευκολύνει την αρπαγή της λαϊκής κατοικίας από τράπεζες και κράτος, και στις τοποθετήσεις της πλειοψηφίας (ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ - ΔΑΚΕ) δεν υπήρχε χώρος για αναφορά σε αυτή την εξέλιξη.

Επόμενο, εφόσον συνολικά η συνδικαλιστική γραφειοκρατία με τη στάση της έδειξε ότι εάν βρισκόταν μέσα στη Βουλή θα ψήφιζε υπέρ με τα δυο χέρια. Γιατί τι άλλο είναι εκτός από στήριξη στην κυβέρνηση και αποδοχή των μέτρων το γεγονός ότι δεν προκήρυξε ούτε μια μέρα απεργίας;

Το μόνο που είχαν να πουν είναι ότι «δεν τραβάει ο κόσμος», προσπαθώντας έτσι να ρίξουν το φταίξιμο στους εργαζόμενους για να γλιτώσουν οι ίδιοι από την ευθύνη τους.

Αυτοί που άλλοτε λένε ότι «στην ΠΟΕ-ΟΤΑ είμαστε παντοδύναμοι», την περασμένη Δευτέρα στη Συγκέντρωση της ΑΔΕΔΥ ήταν δέκα άτομα, αφήνοντας ξεκρέμαστα ακόμα και μέλη τους που έχουν δώσει μάχη ενάντια στους πλειστηριασμούς. Πρόκειται για πλειοψηφία κάλπης αλλά όχι πλειοψηφία στο δρόμο.

Η αλήθεια είναι ότι ούτε δούλεψαν, ούτε πίστεψαν στην ανάγκη και δυνατότητα απεργίας (άλλωστε για αυτό υποβάθμισαν το γεγονός με την εξευτελιστική προσθήκη μιας επιπλέον ώρας στην επίσης εξευτελιστική στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ), ούτε και ενδιαφέρονται για τα σοβαρά και παλλαϊκά προβλήματα των αντεργατικών πολιτικών.

Έχουν βαθιά πολιτική συμφωνία με το πλαίσιο της Ε.Ε. του χρέους και της συνεργασίας με το κεφάλαιο και την εργοδοσία που οδηγεί στην ανοχή της Γ' αξιολόγησης και των μνημονιακών μέτρων στην πράξη και στη διευκόλυνση της κυβέρνησης στο έργο της.

Μόνο συντεχνιακά αντιμετωπίζουν τα ζητήματα και κυρίως όταν βλέπουν άμεσο εκλογικό κέρδος.

Έγιναν έτσι ουρά της ΑΔΕΔΥ που άλλοτε καταγγέλλουν, αλλά αυτή τη φορά πήγαν χέρι-χέρι.

Ακριβώς για αυτό τα βρήκαν μια χαρά και στη συγκρότηση απεργοσπαστικού - εργοδοτικού προεδρείου στην ΑΔΕΔΥ με τις παρατάξεις του παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού

ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥΠ(πρ.ΠΑΣΚ)-ΕΑΕκ(ΣΥΡΙΖΑ) όπου η ΔΗΜΟΣΙΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ δε στήριξε απλά με την ψήφο της το προεδρείο αλλά "πήρε και κομμάτι από την πίτα" με την εκλογή της στη θέση του

Γ' Αντιπροέδρου πλάι-πλάι στις άλλες παρατάξεις, ενώ πολύ χειρότερα στηρίζει απολύτως και αποδέχεται την όλο και πιο κυβερνητική - εργοδοτική στάση της ΑΔΕΔΥ "στρώνοντας το χαλί" για την κυβέρνηση.

Κόντρα στη κυβερνητική - εργοδοτική στάση των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και της γραφειοκρατίας της ΠΟΕ - ΟΤΑ, μια σειρά συνδικάτα (και στους ΟΤΑ πχ σωματείο Δ. Παιανίας) τράβηξαν μπροστά και την Παρασκευή 12 Γενάρη οργάνωσαν από τα κάτω την αντίστασή τους κόντρα στο νομοσχέδιο, με απεργίες και στάσεις και με μια δυναμική συγκέντρωση και πορεία στη Βουλή, με την οργάνωση του αγώνα από την **Πρωτοβουλία πρωτοβάθμιων σωματείων για συντονισμό** εκφράζοντας την ανεξάρτητη ταξική ανάγκη και δυνατότητα για αγώνα και σύγκρουση. **Είναι γελασμένη η κυβέρνηση και οι ηγεσίες των ΠΟΕ-ΟΤΑ και ΑΔΕΔΥ εάν νομίζουν ότι μόνο αυτοί κρατάνε τα κλειδιά των απεργιακών κινητοποιήσεων.**

Για αυτό όμως είναι αναγκαίο να προχωρήσουμε σε οργάνωση του αγώνα «από τα κάτω», μέσα από Γενικές συνελεύσεις και επιτροπές αγώνα σε κάθε χώρο και σωματείο για να πάρουν την υπόθεση του αγώνα στα χέρια τους οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. Πρέπει να εγκαταλείψουμε λογικές κομματικής

περιχαράκωσης όπως κάνει το ΠΑΜΕ και το ΜΕΤΑ και να συμβάλουν όλες οι αγωνιστικές δυνάμεις στην κοινή δράση στη βάση των εργαζόμενων. Πρέπει να εγκαταλείψουμε τη λογική διαμαρτυρίας για μια απεργία “τη μέρα ψήφισης” όπως αρχικά υποστήριζε το ΠΑΜΕ μαζί με την ΑΔΕΔΥ.

Στα υπόλοιπα θέματα της συνεδρίασης, σχετικά με την πρόταση ανακήρυξης του έτους 2018 ως «έτος ενάντια στα εργατικά ατυχήματα», εμείς συμφωνήσαμε, αλλά βεβαίως με τη λογική ότι αυτό να μην περιορίζεται μόνο σε λόγια αλλά και σε έμπρακτη μάχη κόντρα σε κάθε εργοδοτικό έγκλημα. **Γιατί για παράδειγμα, στο Δήμο Ζωγράφου έχουμε δυο νεκρούς μέσα στο 2017 και μια συνδικαλιστική δίωξη σε εξέλιξη, αλλά η πλειοψηφία της ΠΟΕ-ΟΤΑ για την ώρα αδιαφορεί πλήρως, ενώ βγάζει ανακοινώσεις στήριξης για άλλα σωματεία που είναι κινηματικά και αγωνιστικά ανύπαρκτα και με θέση αναφανδόν υπέρ της αξιολόγησης (Δήμος Αχαρνών).** Τελικά ποιο είναι το κριτήριο: οι δημόσιες σχέσεις και το εκλογικό ενδιαφέρον με συγκεκριμένους χώρους ή η ανάπτυξη πραγματικού αγώνα ενάντια στην λεηλασία της ζωής μας παντού;

Στο ζήτημα της εγγραφής νέων μελών (σωματείων), τηρήσαμε ενιαία στάση εγγραφής όλων όσων πληρούν τις προϋποθέσεις και θέλουν να ενταχθούν στη δύναμη της Ομοσπονδίας. Η αναμενόμενη στάση της πλειοψηφίας είναι να ψηφίσει κατά το δοκούν με βάση τα γνωστά προεκλογικά κριτήρια - οφέλη.

Στο ζήτημα αυτό, εντύπωση προκάλεσε η στάση της ΔΑΣ-ΟΤΑ (ΠΑΜΕ) όπου στην αρχή είπαν «να γίνουν τα σωματεία εργαλεία αγώνα» και στη συνέχεια με την ψήφο τους απέκλεισαν σωματεία!!! Συγκεκριμένα για δυο σωματεία στο Δήμο Αθήνας, ουσιαστικά είπαν ότι «η Αθήνα έχει πολλά σωματεία, δεν θέλουμε άλλα». Δεν σεβάστηκαν ούτε το σωματείο των μουσικών της Αθήνας, ένα σωματείο που ήταν μέλος της διασπαστικής ομοσπονδίας ΠΟΠ-ΟΤΑ και δόθηκε μάχη για να φύγουν από εκεί και να ενταχθούν στην ΠΟΕ-ΟΤΑ και η ΔΑΣ-ΟΤΑ (ΠΑΜΕ) τους έκλεισε την πόρτα! Έχουν την άποψη ότι για να γίνει κάποιος μέλος, δεν αρκεί να πληροί τις καταστατικές προϋποθέσεις αλλά πρέπει να συμφωνεί και με την πολιτικο-οργανωτική τους αντίληψη. Ευτυχώς που δεν είπαν «μέλος θα γίνει μόνο όποιος είναι στο ΠΑΜΕ». Και εμείς έχουμε διαφορετική πολιτικο-οργανωτική αντίληψη για τα Σωματεία, αλλά αυτό είναι κάτι που το προτείνουμε στα Σωματεία, δεν το επιβάλλουμε και δεν φτάνουμε στο απαράδεκτο σημείο να πετάμε έξω από την Ομοσπονδία όποιον δεν συμφωνεί ή αδυνατεί στην πράξη να ευθυγραμμιστεί με αυτή την αντίληψη. Δεν μπορεί όλα να τα προσαρμόζουμε στα εκλογικά οφέλη της στιγμής...

Σε μια άλλη περίπτωση δε (Σπάρτη), **ο εκπρόσωπος της ΔΑΣ-ΟΤΑ (ΠΑΜΕ) εμφανίστηκε ως λογιστής λέγοντας «να γίνει μέλος το σωματείο αλλά όσοι ήταν στο παλιό σωματείο να αναλάβουν τα παλιά τους οικονομικά χρέη γιατί το παλιό σωματείο χρωστάει λεφτά»!** Μην τυχόν και μείνουμε από ρευστότητα. Εμείς θυμόμαστε, ότι στο συνέδριο της ΠΟΕ-ΟΤΑ το 2015 στην Αθήνα, ψηφίσαμε από κοινού και με την ΔΑΣ-ΟΤΑ να γίνουν δεκτοί αντιπρόσωποι 5 Σωματείων με μεγάλες οικονομικές οφειλές και μάλιστα, με αγωνιστική διάθεση πήραμε το προεδρείο του Συνεδρίου για αυτό το ζήτημα. Τότε λοιπόν, άλλοι ήταν αυτοί που έκαναν τους «λογιστές»... Σήμερα φαίνεται πως οι ρόλοι αρχίζουν να αλλάζουν καθώς η γραφειοκρατική αντίληψη διαχέεται ευρέως. Ας βγάλουν οι εργαζόμενοι τα συμπεράσματά τους..

Για το Σωματείο στις Σέρρες, η θέση μας είναι ότι η ΠΟΕ-ΟΤΑ πρέπει να κάνει πίσω, να μην πάει κόντρα στα ασφαλιστικά μέτρα που κατέθεσαν οι εργαζόμενοι και να κάνει δεκτό το Σωματείο.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Η Ομοσπονδία έχει ανάγκη από δυνάμεις που να βάζουν τα εργατικά συμφέροντα μπροστά, κόντρα σε κάθε είδους άλλα συμφέροντα, που να συγκρούονται με την πολιτική κυβέρνηση - ΕΕ - κεφαλαίου και όποιους τη στηρίζουν. Η οργάνωση του αγώνα «από τα κάτω» με ευθύνη και εμπιστοσύνη στους εργαζόμενους, ο αγωνιστικός ταξικός συντονισμός και η λογική της σύγκρουσης και της ανατροπής είναι

ο δρόμος για να οργανώσουμε ένα άλλο συνδικαλιστικό κίνημα που θα μπορέσει να ξαναεμπνεύσει τους εργαζόμενους και να υπερασπίσει τα δικαιώματα και τη ζωή τους.

Η παράταξή μας κινείται από την αρχή σταθερά σε αυτή την κατεύθυνση.

Μπροστά στο 46ο Συνέδριο της ΠΟΕ-ΟΤΑ, καλούμε κάθε εργαζόμενο σε κάθε σωματείο να συσπειρωθεί μαζί μας, να δυναμώσουμε το ανεξάρτητο δίκτυο των Αγωνιστικών Κινήσεων-Συσπειρώσεων που συμμετέχει στο δίκτυο των Παρεμβάσεων στο Δημόσιο.

**Για τις Αγωνιστικές Κινήσεις- Συσπειρώσεις
Νίκος Μπινιώρης, Γενικός Σύμβουλος ΠΟΕ-ΟΤΑ
Ταξιάρχης Ευσταθίου, Γενικός Σύμβουλος ΑΔΕΔΥ**